

Marcin Lerka

Akademia Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie

Uczeń z niepełnosprawnością w szkole ponadgimnazjalnej

Abstrakt

W świetle przepisów prawa każdy człowiek, nawet niepełnosprawny ma prawo do pełnego uczestnictwa i równych szans w życiu społecznym. Edukacja zajmuje kluczowe miejsce we wszystkich aktach prawnych jako podstawowe prawo każdego człowieka, bez względu na płeć, miejsce zamieszkania, rasę, stopień czy też rodzaj niepełnosprawności.

Prawo oświatowe w naszym kraju stwarza warunki do kształcenia oraz do wychowania i opieki, odpowiednio do wieku i osiągniętego rozwoju. Ustawa z dnia 7 września 1991 roku o systemie oświaty zapewnia możliwość pobierania nauki we wszystkich typach szkół przez dzieci i młodzież z niepełnosprawnością zgodnie z indywidualnymi potrzebami rozwojowymi, edukacyjnymi oraz predyspozycjami.

W systemie oświaty uczeń z niepełnosprawnością to uczeń posiadający orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego, wydane przez zespół orzekający w publicznej poradni psychologiczno- pedagogicznej. Ważne jest, że takie orzeczenie wydawane jest tylko i wyłącznie na jeden etap edukacyjny, czyli młodzież ponadgimnazjalna musi mieć orzeczenie wydane na czas nauki w takiej szkole.

Placówki oświatowe wspierające rozwój młodzieży gwarantować powinny im szanse edukacyjne, w taki sposób by mogły one wykorzystać w pełni swoje możliwości psychofizyczne i osiągnąć wyniki odpowiednie do potencjału rozwojowego.